

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. Варна, 07.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Янко Д. Янков

Членове: Даниела П. Костова
Светослава Н. Колева

при участието на секретаря Геновева Хр. Ненчева
в присъствието на прокурора Ил. Хр. Н.
като разгледа докладваното от Светослава Н. Колева Въззивно частно
наказателно дело № 20223000600028 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 34 от ЗПИИРКОРНФС.

С Решение № 6 от 13.01.2022 г., постановено по ЧНД № 3/2022 г., състав на Окръжен съд Варна е признал и привел в изпълнение Наказателна присъда № 483/08.10.18г., влязла в сила на 25.03.2019г., на Окръжен съд Констанца Румъния, с което на българския гражданин Г. К. П. за извършено престъпление по чл.263 от НК на Р Румъния е наложена финансова санкция - парична сума в размер на 1000 евро с левова равностойност - 1956 лева.

Срещу това решение е подадена жалба от адв. В.В. - защитник на заинтересованото лице, в която са релевирани оплаквания за незаконосъобразност и несправедливост на атакувания акт. В жалбата се твърди, че засегнатото лице е в изключително неравностойно положение – излежава присъда в ТПО Разделна, страда от психично заболяване, поради което и заплащането на финансова санкция в подобен размел било непосилно за осъденото лице. Поискано е обжалваното решение да бъде отменено и да бъде издадено друго, с което да бъде постановен отказ от признаване на решението за налагане на финансова санкция.

В съдебно заседание пред ВАпС заинтересованото лице Г. К. П. се явява лично и моли да бъде намалена по размер финансовата санкция. Неговият пълномощник – адв.В., поддържа жалбата на изложените в нея основания.

Представителят на АП Варна пледира за отхвърляне на жалбата. Смята, че решението на ВОС е правилно и законосъобразно и като такова моли да бъде потвърдено.

В съответствие със задължението си за пълна проверка на обжалвания акт, въззивният съд приема за установено следното:

От приложеното по делото Удостоверение по чл. 4 от Рамково решение 2005/214/ПВР от 24.02.2005 г. на Съвета относно прилагане на принципа за взаимно признаване на финансови санкции се установява, че с Решение от 08.10.2018г., влязло в сила на 25.03.2019г., на Окръжен съд Констанца Румъния, българският гражданин Г. К. П. е бил признат за виновен за извършено престъпление по чл.263 ал.1 и 2 от НК на Румъния- трафик на мигранти, за което му е било наложено наказание Лишаване от свобода и е бил осъден да заплати разноските по проведеното съдебно производство, общо 1000 евро.

От фактическа страна е прието, че на 28.10.2017г., той е организиран превоза на двама турски мигранти с цел незаконното им преминаване през ГКПП «Остров Силистра» с цел получаване на полезни материали след предварителна подготовка на транспортната дейност.

Касае се за влязъл в сила акт на съдебен орган на държава - членка на ЕС, с което е била ангажирана наказателната отговорност на български гражданин и са възложени за заплащане направените съдебни разноски – т.е. налице е решение за налагане на финансова санкция по смисъла на чл.3, ал.1. т.1 и т. 3 ЗПИИРКОРНФС, което подлежи на признаване и изпълнение по реда на този закон.

При тези посочени и от първия съд фактически положения от правна страна ВАпС приема следното:

Рамково решение 2005/214/ПВР регламентира прилагането на принципа на взаимното признаване по отношение на финансовите санкции, които са наложени от съдебни или административни органи, с цел улесняване изпълнението на такива санкции в държава-членка на Европейския съюз, различна от държавата, в която са били наложени. По смисъла на рамковото решение "решение за налагане на финансови санкции" е влязъл в сила акт на съдебен или административен орган за налагане на задължение за плащане на парична сума или наложените със същия акт: обезщетение за пострадал от престъпление, разходи по съдебните или административни процедури или парична сума в полза на обществен фонд или организация за подпомагане на пострадали от престъпление. Рамковото решение се прилага за всички правонарушения, за които могат да бъдат наложени финансови санкции съгласно националното законодателство, включително за нарушения на правилата за движение. Изискването за наличие на двойна наказуемост не е относимо по отношение на 39 нарушения, изброени в рамковото решение.

В процесния случай такава проверка също не се изисква, тъй като решението, което се иска да бъде признато, санкционира поведение,

представляващо подпомагане незаконно влизане и пребиваване (арг. чл. 30, ал. 2, вр.чл.14, ал.2 т.13 от ЗПИКОНФС).

Няма основание решението на съдебния орган да не бъде признато и по другата, предвидена в чл. 30, ал. 3 от закона причина, тъй като засегнатото лице има местоживееене на територията на страната. Не са налице и факултативните основания за отказ, визирани в член 35 от специалния закон, като тяхното наличие не се и претендира от страна на защитата.

Няма данни спрямо засегнатото лице, за същото деяние в Република България или друга държава, различна от издаващата или изпълняващата, да е постановено или приведено в изпълнение решение за налагане на финансова санкция по смисъла на чл. 35, т. 2 от ЗПИИРКОРНФС.

Засегнатото лице не попада в категорията на чл.35, т. 4 и т. 5 от Закона - лицето не е с имунитет или привилегии по българското законодателство; решението не се отнася до деяние, извършено изцяло или отчасти на територията на Република България; не е било извършено извън територията на издаващата държава; наложената санкция не е по-малка от 70 евро или левовата равностойност на тази сума; лицето е вменяемо и пълнолетно и съответно може да носи наказателна отговорност. Засегнатото лице е било уведомено съгласно законодателството на издаващата държава лично или чрез упълномощен представител според националния закон относно правото си да обжалва решението, както и за сроковете за обжалване, и съответно е упражнило това си право.

Следва да се отбележи, че доводите на защитата по същество представляват оплаквания за несправедливост на финансовата санкция. На първо място следва да се посочи, че те не могат да бъдат предмет на обсъждане в настоящото производство от българският съд, който не разполага с правомощието да преразгледа влезлия в сила чужд съдебен акт. На следващо място – касае се за присъждане на сторени разноси по провеждане на наказателно производство, което не е обвързано с никакви социални критерии, нито с имущественото състояние на засегнатото лице.

В обобщение на изложеното въззивният съд прецени, че като правилно и законосъобразно издадено първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл.34, ал.1 от ЗПИИРКОРНФС, Варненският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 6 от 13.01.2022 г., постановено по Ч НД № 3/2022 г. от състав на Окръжен съд Варна.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____